

“พิทยพัฒน์พฤษภาคมสำหรับครู”

ครูสนั่น มีชั้นดีมาก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บณ. มศว

กรอบการสัมมนาในเวลาาราทหนึ่งวัน

ไทยทัศน์ส์สวัสดิ์ (กิริยาวาทิ) ที่เป็นไทย

แรกพบสบพักตร์ทักทายมิตร
แสดงคารวจิตวิศิษฏ์ศรี
ธรรมเนียมไทยยกมือไหว้สวัสดิ์
คือวิถีอารยะประชาไทย
ตั้งนาฬิกาจิตชีวิตตน
ต้องเป็นศนร์กษเวลาด่ายิ่งใหญ่
ระยะทางพิสูจน์ห้าอาษาในย
กาลเวลาพิสูจน์ให้เห็นค่าคน

ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา

รู้เนื้อหาสารพันสรรค์การสอน
รู้ขั้นตอนต่างต่างอย่างมีผล
รู้หลักสูตรตามระดับสมกับตน
รู้การจัดการวัดผลการเรียนรู้
รู้เท่ารู้ทันเหตุการณ้ข่าวสารต่างต่าง
รู้กระจ่างแจกแจงแจ้งตาหู
รู้ระเบียบบรรยาบรรณการเป็นครู
รู้หลักการสานศิษย์สู่ผู้รู้ดี

ความสามารถฉลาดคิดจิตปัญญา

คิดออกแบบแบบขลจนรวบยอด
คิดทะลุทะลวงตลอดล้วนถ้วนถึ
คิดวิเคราะห์สังเคราะห์เจาะจงวิธี
คิดบูรณาการที่สมควรทำ
วางแผนการสอนได้มีส่วนร่วม
สร้างกระสวนการสอนได้เป็นสำ
แสดงออกอย่างพินิจด้วยกิจกรรม
อย่างสามารถฉลาดล้ำเลิศปัญญา

จิตสำนึกในสาธารณูปการ

สำนึกในมาตรฐานการเป็นครู
สำนึกรู้อย่างผู้มีจริยศึกษา
สำนึกต่อส่วนรวมร่วมพัฒนา
สำนึกในคุณค่าการสอนตน
เป็นแบบอย่างอ้างอิงสิ่งถูกผิด
เป็นผู้นำความเพียรพิทย์จริยผล
เป็นผู้เสริมสร้างศรัทธาปัญญาชน
ประพฤติตนถูกต้องครรลองชีวิต

ทำความรู้จัก
ให้ลึกซึ้งถึงหลักธรรมเนียม

ตรวจสอบคุณสมบัติที่ขาดอยู่
เสริมสร้างคุณสมบัติสู่เป็นครูศิษย์
ปลูกฝังสั่งสมฐานการรู้คิด
และฝึกจิตปลุกวิญญาณการเป็นครู
ฟังดูแล้วเข้าสู่กิจกรรม
ตอบสนองร่วมร้องรำอย่างเลิศหรู
อภิปรายซักถามเสริมความรู้
เพื่อนำสู่พฤติกรรม "ครู" สำคัญ
เพื่อเข้าสู่พฤติกรรม "ครู" สำคัญ

“ไทยทัศน์สวัสดิ์ กิริยาวาทีที่เป็นไทย”

“เทียบเวลาหาพิกาชีวิต”

ทำนอง พม่าประเทศ(เทียบเวลา ต้นตำรับ) คำร้องสนั่น มีชั้นทมาก

“ไทยทัศน์สวัสดิ กิริยาวาทีที่เป็นไทย”

(มือประณมพร้อมก้มหัวให้

ก้นกรองน้ำใจเอื้อนเอ่ยวลี

ตอบคำรับทักกล่าวว่สวัสดิ

(วันเวลาเมื่อคราแรกพบ

(สร้างความสัมพันธ์มั่นในฤทัย

สองมือประณมไหว

(สวัสดินี้คือกิริยาวาจา

พบก่อน ไหว้ก่อน อ่อนหวานसानสมพฤติกกรรม รับไหว ยิ้มให้ ด้วยใจรักและเมตตาธรรม^๗)

ยิ้มงามละไมทักทายทันที)ซ้ำ

ไหว้สวัสดินี้ธรรมเนียมไทย

ไหว้ตอบทันทีนี้ธรรมเนียมไทย

ผู้เยาว์เคารพนบไหว้ผู้ใหญ่)ซ้ำ

ผู้ใหญ่รับไหว้ด้วยใจเมตตา)ซ้ำ

ตั้งหัวใจวางตรงหน้า

เสริมชาติวัฒนาสมอารยธรรม)ซ้ำ

“เทียบเวลาหาพิกาชีวิต”

วันเวลาล้ำค่าสำคัญ

ควรทำงานสรรค์สร้างประโยชน์

(ย่อมสร้างสังคมอุดมความดี

มีเวลาอย่าพัดผ่านผัน

มีชีวาอย่าปล่อยยวี

(อย่าพานพลาญไปไม่อาจคืนมา

ทนทางวัดพาสี

(ให้ลมหายใจใส่หาพิกา

สรรค์เกียรติ สร้างกิจ ชีวิตมีสัมฤทธิหน้าที่

ทั้งคืนและวันวัดค่าชีวิ

มิควรสร้างโทษแม้เสียวนาที่

วัดค่าชีวิคุ้มค่าเวลา)ซ้ำ

รีบเร่งสร้างสรรค์ชีวิมีค่า

เร่งทำความดีโดยสมเวลา

ใครปล่อยยเวลาเหมือนคร่าชีวิ)ซ้ำ

ใครผลงานมีวัดคุณค่า

เก็บวันเวลาสรรค์ค่าชีวิ)ซ้ำ

สรรค์เกียรติ สร้างกิจ ชีวิตมีสัมฤทธิชีวิ^๗

“มาตรฐานการเป็นคน พื้นฐานการเป็นครู”

๑. มีความรู้

รู้วิชาสามัญตามสัญชาติ

รู้ศิลปศาสตร์ที่เหมาะสม

รู้ภาษาสื่อสารสราญรมย์

รู้วิชาอาคมอย่างสมคณฯ

“มาตรฐานการเป็นคน พื้นฐานการเป็นครู”

(ต่อ)

๒. เพื่อองพุดความคิด

คิดวิจารณ์สรรพสารอย่างลึกซึ้ง

คิดคำนึงหนักแน่นถึงแก่นสาร

คิดคำนวณถ้วนถี่มีหลักการ

และคิดอ่านออกมาปัญญาชนๆ

“มาตรฐานการเป็นคน พื้นฐานการเป็นครู”

(ต่อ)

๓. มีจิตสำนึก

สำนึกในคุณค่าสารพัด

สำนึกในความสัจสมศักดิ์ศรี

สำนึกในการกระทำคำจิว

สำนึกดีมีพลังสังเคราะห์ตนฯ

มาตรฐานการเรียนรู้สามมิติ (การเรียนรู้ ๓ รู้)

รู้ contents เน้นปริมาณคำขานไข

หนึ่งรู้เรื่องเนื้อหาวิชาสรรพ
คือความรู้สารพันผ่านตาหู
เน้น“Contents”เนื้อหาแต่ตาหู
ซึ่งยังอยู่แค่ปัญญาขั้นสามัญ
คือเรียนรู้ตามครูสอนจากหนังสือ
ซึ่งเป็นสื่อซื้อขายไมใครสร้างสรรค์
หลักสูตรใส่สิ่งใดมาว่าตามนั้น
ถูกหยาบหยันว่าเป็นพันธุงกขุนทอง

รู้ concepts เน้นทัศนะขนาดโต

สองรู้คิดตรวญใครใช้ทัศนะ
คือคิดจะวิจารณ์ถึงฐานถ่อง
เกิด“Concepts”ความคิดพินิจตรง
เป็นขั้นของปัญญาชนคนคิดเป็น
คือเรียนรู้ตามผังมโนภาพ
ซึ่งซิมซาบแก่นสารการคิดเห็น
สรุปความเป็นผังภูมิคุมประเต็น
มีจุดเด่นเน้นกว้างไกลได้รอบทิศ

รู้conscious เน้นน้ำหนักในใจมนุษย์

สามรู้สึกสำนึกรู้สู่จิตใจ
คือสิ่งใดสำนึกได้ถูกหรือผิด
เป็น“Conscious”จิตสำนึกเชิงพินิจ
ขั้นของคนมีจิตคิดสังเคราะห์ตน
คือเรียนรู้ตามธรรมนำสำนึก
รู้ลุ่มลึกกว้างไกลในเหตุผล
สรุปความตามค่าสาธารณชน
ควบคุมตนตามธรรมาคำนิยม

ต้องรู้ครบสามมิติจึงเต็มตน
รู้แค่มิติหนึ่งนั้นงายงม
รู้มิติหนึ่งถึงสองแค่เพียงตน
ต้องรู้ครบสามมิติจึงศิวิไลซ์

ได้เป็นคนสังเคราะห์ตนครบสพสม
ถูกสังคมครอบงำอยู่รำไป
ยึดแต่ประโยชน์ตนตั้งเป็นใหญ่
สมเป็นอารยะไทยให้เจิดชู

“มาตรฐานการเป็นครู สร้างวิญญูชน”

๑. สติปัญญาเยี่ยงปราชญ์

ศึกษาสรรพสิ่งยิ่งสูงสุด

ศึกษายุทธวิธีที่สูงส่ง

ศึกษาสัจความจริงอย่างยิ่งยง

ศึกษาศาสตร์มั่นคงตรงครรลองฯ

“มาตรฐานการเป็นครู สร้างวิญญูชน”

(ต่อ)

๒. ความสามารถเยี่ยงศิลปิน
สามารถสรรค์สรรพสิ่งได้จริงแท้
สามารถแก้ปัญหาให้เห็นผล
สามารถทำและนำหน้ามวลชน
สามารถพัฒนาตนเองให้ก้าวไกล

“มาตรฐานการเป็นครู สร้างวิญญูชน”

(ต่อ)

๓. ทรงศีลเยี่ยงสมณะ

ทรงศีลสัตย์ปฎิญาณารักษากิตติ

ทรงศีลธรรมค้ำจุนรักษาทมู

ทรงศีลทานการให้ไฟเป็นครู

ทรงศีลสู้สิ่งเสื่อมศักดิ์รักษาธรรม

มาตรฐานการเป็นครุคู่ควรบูชา

มีสติปัญญาเด่นดังเช่นปราชญ์

รู้จักรู้รอบรู้ครอบคลุม
รู้รู้มรรยผลลาตรู้จากหาญ
รู้คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ
รู้สร้างสารองค์ความรู้อย่างคู่ควร
ไม่ม่งมาย่างง้งงันงุ่นง่านงอง
ไม่ซิมเซาเศร้าโซ่ งอกโง่ทุกส่วน
คิดอย่างวิทยาศาสตร์จัดกระบวน
ไม่คิดทวนกระแสธรรมตำทราทรุด

ความสามารถเยี่ยงศิลปินศรี

มีทักษะสื่อสารอย่างสรรค์สุข
มีทักษะสอนสนุกได้ทุกจุด
มีทักษะการชี้นำอย่างล้ำยุทธ์
แสดงได้ดีดุจยอดนักแสดง
ไม่ซื้อบื้อสื่อสารไร้ศาสตร์ศิลป์
ไม่บ่าบบ้องบิ่นทำศิลป์แกวง
ไม่หยาบคายหยาบขำบ้าตะแบง
รู้ปรุงแต่งตนครบประสบการณ์

ทรงศิลป์เยี่ยงสมณะกว่าพระ-ชี

ทำเช่นไรสอนเช่นนั้นอย่างมั่นใจ
สอนเช่นไรทำเช่นนั้นมั่นมาตรฐาน
รักการสอนศิษย์ด้วยจิตวิญญาน
มีดวงมานเมตตาธรรมคำสังคัม
ไม่สอนอย่างทำอย่างอ้างบุญบาป
ไม่สร้างภาพสร้างพจน์คดขึ้นขม
เป็นผู้รักษาคำนิยาม
รู้อบรมศิษย์สุขหอมพร้อมพิทยา

พฤติกรรมของครูที่ตนเทิดทูน

ยอดนิยามคำว่า“ครู”คือผู้ให้
ให้แสงชัยให้พลังอย่างล้ำค่า
ให้หัวใจใสเย็นเช่นทิพย์ธารา
ให้ความคิดจิตศรัทธาสารธรรม
ไม่หมายเอาเข้าตนอย่างฉลฉ้อ
ไม่หวังรอรับอามิสคิดใฝ่ต่ำ
สิ่งที่ครูกคิดหมายในใจประจำ
คือศิษย์สัมฤทธิ์ผลเป็นคนดีฯ

พฤติกรรมพจน์เพริศบังเกิดได้
การเป็นครูต้องเป็นอยู่ตลอดชีวิ
ทุกวันนี้มีบางโรงเรียนเก้
สอนแค่ได้กบางรายหมายสร้างราคา

ต้องตั้งใจจริงทำอย่างเต็มที่
มิใช่ให้เล่นปาที่อวดลีลา
สอนแบบเล่นลิเกกันบังหน้า
คือสาไถย(๕)ศึกษาไปรดอย่าทำ

“เพราะโลกนี้มีครู”

คำร้อง สนั่น มีชนทมาก

พองตน...รักเคารพครู

สอน.ศาสตร์ทั้งมวล ถ้วนวิชา ช่วยชักพา ให้พากเพียร เรียนรู้ดีมีพลัง ศิษย์ก้าวไกล เพราะได้ครูผู้สอนสั่ง

๑) ฝึกเขียนอ่าน เริ่มต้นการรู้หนังสือ

อ่านหนังสือออก ครูช่วยบอกบทเพียรพิทย์

๒) อยากเรียนลึกกว้าง ครูก็สร้างทางเลือกให้

ศิษย์จะเป็นหนึ่ง ต้องฟังครรร่วมชูใจ

๓) คนอยากจะพาสนุก สนานสนุกมากเพียงไหน

ครูจะมีสุข ก็เพราะศิษย์ที่ตนสอน

พองตน...รักเคารพครู

สอน.ศาสตร์ทั้งมวล ถ้วนวิชา ช่วยชักพา ให้พากเพียร เรียนรู้ดีมีพลัง ศิษย์ก้าวไกล เพราะได้ครูผู้สอนสั่งฯ

ทำนอง The Banana Boat Song

อย่างเจิดชู เพราะว่าครูผู้ปลุกฝัง

ได้ฝึกปรือ ครูนะคือคนเคียงข้าง

เกิดการคิด เพราะว่าครูผู้เพียรสร้าง

ชอบเรียนด้านใด ครูช่วยได้แทบทุกอย่าง

อยากเลิศล้ำ ครูช่วยทำได้ทุกทาง

อยู่ที่ใส่ใจ และใฝ่ดีเป็นที่ตั้ง

สุขแก่่งดีแน่นอน ดวงจิตครูก็ฟูพลัง

อย่างเจิดชู เพราะว่าครูผู้ปลุกฝัง

สอน.ศาสตร์ทั้งมวล ถ้วนวิชา ช่วยชักพา ให้พากเพียร เรียนรู้ดีมีพลัง ศิษย์ก้าวไกล เพราะได้ครูผู้สอนสั่งฯ

photo by Much-shima

